

[Chr. Madsen.]

hvor man ønsker at komme uden om det, som vi her ud fra en alvorlig mening har vedtaget skulle være gældende lov, og uden om de cirkulærer, der bestemmer, hvordan administrationen, også den kommunale administration, skal være.

Finansministeren (Poul Møller): Debatten om dette forslag har jo mest drejet sig om tilbageholdelse i sygeløn og tilbageholdelse i understøttelse af skat og ikke så meget om eftergivelsesbeføjelser, og hr. Kjær Rasmussen og hr. Chr. Madsen rettede en meget stærk opfordring til mig om at bestemme, at der ikke kunne finde nogen udpantning sted i sygeløn eller arbejdsløshedsunderstøttelse.

Må jeg først sige om denne sag, at det er ikke noget, indenrigsministeren kan gøre, for det er noget, indenrigsministeren skal gøre, hvis det skal gøres, og dernæst, at det ikke er noget, indenrigsministeren kan bestemme, for det er noget, kommunerne bestemmer ifølge den kommunale skattelov. De cirkulærer, vi har, og som jeg omtalte før, går ud på en henstilling fra indenrigsministerens side om at vise tilbageholdenhed, om at vise hensyntagen i videst mulig udstrækning, når der foreligger arbejdsløshed, sygdom eller lignende forhold; det har jo også — og det synes jeg er fremgået af debatten — ført til, at i hvert fald en række kommuner viser disse hensyn; der er nævnt Nørresundby, og jeg kan sige, at Københavns kommune har i februar i år i et internt cirkulære til rodekontorerne fastslået, at der skal udvises den største tilbageholdenhed med hensyn til tilbageholdelse hos personer, der kun har understøttelse at leve af; således bør der hos forsørgere med børn slet ikke finde nogen tilbageholdelse sted, står der i Københavns kommunes cirkulære. Jeg skal imidlertid bringe dette videre til indenrigsministeren og spørge ham, om han mener, at han igennem en ny henstilling fra indenrigsministeriet skulle kunne få kommunerne til at praktisere reglen endnu mere lempeligt. Men jeg tror faktisk, den bliver lempeligt praktiseret; skulle der være noget i vejen, er det altså den kommunale skattelov, der på dette område er noget i vejen med, men det er jo inden for det kommunale selvstyre, vi her befinder os.

Hr. Peter Nielsen og andre var inde på, at dette problem er væk, når vi får kildeskat. Ja, gid det var så vel, men det er det jo i og for sig ikke. Det, der sker, når vi får kildeskatten, er, at så finder der altid tilbageholdelse sted i arbejdsløshedsunderstøttelsen, så finder der tilbageholdelse sted i arbejdsløshedsunderstøttelse og i sygeløn både for forsørgere og for ikke-forsørgere, så kan kommunerne ikke længere lempe, for så er det kildeskattelovens ord, at der skal finde et procenttræk sted, hvad enten det er folkepension eller arbejdsløshedsunderstøttelse eller en hvilken som helst anden indkomstkilde, man har. Det er klart, at det bliver en lavere skat end den, man har under fuld beskæftigelse, når man har sin arbejdstid besat og får sin arbejdsindkomst; det, der er fordelen ved kildeskatteloven, er, at skatten med det samme automatisk går ned, når man bliver arbejdsløs, når man får arbejdsløshedsunderstøttelse, men en eftergivelse af den kan ikke finde sted, og en tilbageholdelse finder klart sted, fordi hele kildeskattesystemet bygger på, at der tilbageholdes, at det bliver det normale og ikke længere det ekstraordinære, det unormale.

Men jeg skal som sagt lade dette gå videre til indenrigsministeren og spørge, om han endnu en gang i et cirkulære kan understrege nødvendigheden af at vise denne tilbageholdenhed.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kjær Rasmussen): Ja, jeg må takke for det, jeg fik, og det var jo sådan set netop så meget som, at man ville lade problemet gå i et udvalg og kigge på det dér, i hvert fald for så vidt angår spørgsmålet om udpantning.

Jeg kan være fuldstændig enig med hr. Peter Nielsen i, at spørgsmålet om udpantning på kontrolstederne må vi have løst; det er utilbørligt, at pantefogden møder op dér.

Så var der hr. Asger Jensen, som sagde, at der ikke var mulighed for at lave en lov, der giver skattenedslag i arbejdsløshedsperioder. Det ved jeg nu ikke om der ikke skulle være, det vil jeg da formode at der er; jeg erkender, at man skal have fat i en del love og have dem justeret, men der skulle dog nok være mulighed for det. Og så fik vi bemærkningen om, at man skal